

Op Boulevard duiken zoals het hoort overal toneelspelers op

Theater

Theaterfestival Boulevard Het leven, de dood en liefde in de tussentijd; Elfriede; Pee. Gezien: 8/8 Boulevard, Den Bosch. Te zien t/m 14/8. Inl: festivalboulevard.nl

●●●○○; ●●●○○; ●●●○○

Door KESTER FRERIKS

In rolstoelen zoeven de theaterzoekers door desolate ziekenhuisgangen. Het Groot Ziekengasthuis in Den Bosch staat al jaren gereed voor sloop. Tijdens Boulevard krijgen bezoekers de gelegenheid nog één keer momenten van leed en geluk te beleven, dankzij Stichting Sally & Molly in de voorstelling *Het leven, de dood en liefde in de tussentijd*. Abstracte filmbeelden en atmosferische filmmuziek begeleiden de tocht, via de koptelefoons horen we tedere verhalen, onder meer van een jongetje

wiens moeder „door het hoge raam is weggevlogen als een vogel”.

Zo'n onderneming hoort bij een locatiefestival. Toneelspelers duiken plots op: de verwarde man, de verboden liefde tussen een verpleegster en een knappe dokter. Het mooie is dat de toeschouwer in zijn karretje is overgeleverd aan de geüniformeerde verpleegsters. Die afhankelijkheid heeft iets angstwekkends.

Een gruwelijke, levensontwrichtende vorm van afhankelijkheid toont de voorstelling *Elfriede*, over de Oostenrijkse schrijfster en Nobelprijswinnaar Elfriede Jelinek. We zien een superdominante moeder die haar dochter kwelt en tergt met zorgzaamheid. Moeder en dochter zijn een wat karikaturale replica van de schrijfster, met pony en zwart haar. Mooi is de verbeelding van de gevangenschap van Elfriede: een venster houdt haar gescheiden van

de wereld. Vinnig tikt de moeder met een vioolstok tegen het glas. Ze krijgt het uit in deze heftige voorstelling, die dankzij de briljante citaten uit het werk van Jelinek extra diepte krijgt.

Hoe anders is dan weer *Pee* naar een tekst van Anna van der Kruis. Hier geen scherpzinnige tekst, evenmin een strakke dramaturgie, maar veel moedeloosheid rond een man, Pee, die zich opsluit in een caravan. Zijn broers en zuster proberen vergeefs zijn verjaardag te vieren met een intens droeve barbecue. Hier zijn het de spelers, geregisseerd door Paula Bangels, die de voorstelling dragen: zij geven met knap spel en eigen tics furore aan het wat lijjige onderwerp. Klemmende vraag blijft: Waarom gedraagt Pee zich zo? Wat is zijn geheim? De kwaliteit van alle acteurs zorgt ervoor dat die vraag nét niet te hinderlijk wordt.